

האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גוראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

מעלת מזכי הרבים חלק ב'

אור הזוהר 155 ★ תמוז תשע"ג

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

חבר אני לכל אשר יראוך

"מִעֲנֹת לֹא יוּכַל לְתַקֵּן וְחֶסְרוֹן לֹא יוּכַל לְהַמְנוֹת" - זֶה שֶׁנִּמְנָה חֲבָרָיו לְדַבֵּר מִצְוֶה וְלֹא נִמְנָה עִמָּהֶם (בְּרֻכּוֹת כו). הַרִי שְׁמוֹן הַדִּין הוּא, שְׁצָרֶיךָ לְהַמְנוֹת עִם חֲבָרָיו לְדַבֵּר מִצְוֶה, וְאִם אֵינּוּ נִמְנָה עִמָּהֶם הַרִי זֶה חֶסְרוֹן שֶׁלֹּא יוּכַל שׁוּב לְהַמְנוֹת.

וְזֹאת הַרִי כֹל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתְנָּה יֵשׁ בְּכַחוֹ לְהַמְנוֹת וְלִהְיוֹת מִמְזִכֵּי הַרְבִּים כֹּל אֶחָד בְּחֶלֶק הַשְּׂרֵף לוֹ וְהָרְאוּ לוֹ: הַרְבֵּ בְּהַשְׁפָּעֶתוֹ הַגְּדוֹלָה, הָעֲשִׂירִי בְּעֲשָׂרוֹ וְהַדֵּל בְּזַמְנוֹ וְכו' וְיַחַד לְהִיּוֹת נִמְנָה לְחַבְרָתָא אַחַת לְהַצֵּלֵת הַרְבִּים וּמְזִכֵּי הַרְבִּים. וְכֹל אֶחָד יֵשׁ לוֹ בְּכַחוֹ חֶלֶק אֶחָד שֶׁיְּכוּל לַעְזֹר בְּזֶה מִי בְּדָבָר גְּדוֹל וּמִי בְּדָבָר קָטָן וְלִהְיוֹת לְכֹל הַפְּחוּת נְטֹפֵל לְעוֹשֵׂי מִצְוֶה וְכַמְאַמְרֵם ז"ל: (מִכּוֹת ה) הַנְּטֹפֵל לְעוֹשֵׂי מִצְוֶה כְּעוֹשֵׂי מִצְוֶה, (וְהוּא הַדִּין לְהַפְּרֹךְ).

(ת"כ ורש"י ויקרא ה, יז).

אין שעור וערף לגדל שכר האדם המזכה נפשות ומקרְבן לתורה

בְּעֲלֵי תוֹרָה הִירְאִים וְהַחֲרָדִים לְדַבֵּר הַשֵּׁם שְׁחָלִים וּמַזְדַּעְזְעִים מִפְּנֵי כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ מְטֵל עֲלֵיהֶם לְהַשְׁגִּיחַ עַל עוֹבְרֵי רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, לְהַדְרִיכֵם בְּדָרֶךְ הַיָּשָׁר עַד כִּי יִשׁוּבוּ מִדְּרָכֶם הָרָעָה לְעַבְדוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ.

וְהַעֲנֵנוּ מִבְּאֵר בְּזֶהֱרַק הַקְּדוֹשׁ פְּרֻשֶׁת תְּרוּמָה (דף קכ"ט) דָּאִין שְׁעוֹר וְעֵרֶף לְגַדֵּל שְׂכָר הָאָדָם הַמְזַכֵּה נַפְשׁוֹת וּמְקַרְבֵּן לְעַבְדוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הַכְּרוּז יוֹצֵא בְּקוֹל גְּדוֹל וְאוֹמֵר עֲלִינוּנִים וְתַחֲתוֹנִים אֶסְהַדִּי סְהַדוּתָא, מֵאֵן הוּא דְּבוּרָא נַפְשׁוֹת וּמְזַכֵּה לְחִיבֵיָא הוּא שְׂכַתָּר מַלְכוּת בְּרֵאשׁוֹ הוּא רְאוּי לְעֵלּוֹת הַשְּׂתָא קָמֵי מַלְכָא דְּהָא מַלְכָא וּמְטְרוֹנִיתָא שְׂאֵלוֹ עֲלֵיהּ, כְּדִין אֲזַדְמֵן תְּרִין סְהַדִּין מְאִינֵן עֵינֵי ה' דְּמִשְׁטָטֵי בְּכֹל עֲלָמָא וְקִימֵי בְּתַר פְּרוּגוּדָא וְסְהַדִּין סְהַדוּתָא דָּא, וְאִמְרֵי הָא אֲנֵן סְהַדִּין עַל פְּלִגְנָא בְּר פְּלִגְנָא דְּמִזְכֵּה רְבִים וּמְסִירֵם מִדְּרָכֶם הַמְקַלְקֵל, זְכָאָה חוֹלְקֵיהּ דְּהָא אַבּוּי נִזְכָּר בְּגִינוּ לְטוֹבָה, דָּא אִיהוּ עֵבִיד לְתַתָּא נַפְשָׁאן דְּחִיבֵיָא דְּהוּוּ מְסַטְרָא אַחְרָא, כְּדִין אֲתִיקֵר קב"ה בְּחֲדוּא שְׁלִימְתָא, בִּיהַ שְׁעֵתָא אֲזַדְמֵן חַד מִמְנָא דָּאִיהוּ גּוֹזְבָרָא עַל דְּיוֹקְנֵי דְּצִדִּיקָא בְּרָזָא דְּשְׁמוּשָׂא דָּאֲתוּוֹן דָּאֲתִקְרֵי בְּרָזָא יְהוּדִיעָא בְּכַתְרָא דְּשְׁמוּשָׂא דְּשְׁמָא קְדִישָׂא, וְרִמִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְהַהוּא מִמְנָא וְאִיִּיתֵי דְּיוֹקְנֵיהּ דְּהַהוּא בְּר נִשְׁ דְּעֵבִיד נַפְשָׁאן דְּחִיבֵיָא וְקָאִים לִיהַ קָמֵי מַלְכָא וּמְטְרוֹנִיתָא, וְאָנָּא אֶסְהַדְנָא עֲלֵי שְׁמִיא וְאַרְעָא דְּבַהֲהִיא שְׁעֵתָא מְסִרִין לִיהַ לְהַהוּא

דְּיוֹקְנָא, דְּהָא לִית לֶךְ כֹּל צִדִּיקָא בְּהַאי עֲלָמָא דְּלֹא חֲקִיק דְּיוֹקְנֵיהּ לְעֵילָא תַּחַת יְדָא דְּהַהוּא מִמְנָא, וּמְסִרִין בְּיַדֵּיהּ ע' מִפְּתַחַן דְּכֹל גְּזוּזָא דְּמֵאֲרִיָּה בְּהוּ, כְּדִין מַלְכָא בְּרִיךְ לְהַהוּא דְּיוֹקְנָא מִכֹּל בְּרַכָּאן דְּבְרִיךְ לְאַבְרָהָם כַּד עֵבִיד נַפְשָׁאן דְּחִיבֵיָא שְׁהִיָּה מְגִיר גְּרִים וּמְקַרְבֵּן תַּחַת כְּנָפֵי הַשְּׂכִינָה, וְקב"ה רְמִיז לֵד' מְשַׁרְנֵן עֲלָאִין וְנִטְלִין לְהַהוּא דְּיוֹקְנָא וְאִזְלֵי עִמָּיהּ וְאִיהוּ עָאֵל לֵע' עֲלָמִין גְּנִיזוּן דְּלֹא זָכִי בְּהוּ בְּר נִשְׁ אַחְרָא בְּר אִינּוּן גְּנִיזוּן לְאִינּוּן דְּעֵבִידֵי נַפְשֵׁיהוּן דְּחִיבֵיָא, וְאַלְמָלִי הוּוּ יַדְעוּ בְּנֵי נִשָׂא כַּמָּה תּוֹעֲלָתָא וְזָכוּ זְכָאָן בְּגִינֵיהוּ כַּד זָכוּ לְהוּן, הוּוּ אִזְלֵי אַבְתְּרִיָּהוּ וְרַדְפֵי לוֹן כַּמָּאן דְּרַדְפָּה בְּתַר חֵייוֹ, מְסַכְנָא זָכִי לְבְנֵי נִשָׂא בְּכַמָּה טְבָאָן בְּכַמָּה גְּנִיזוּן עֲלָאִין לָאו אִיהוּ כַּמָּאן דְּזָכִי בְּחִיבֵיָא, מַה בֵּין הַאי לְהַאי, אֶלָּא מֵאֵן דְּמִשְׁתַּדֵּל בְּתַר מְסַכְנָא אִיהוּ אֲשָׁלִים חֵייוֹ לְנַפְשֵׁיהּ וְגְרִים לִיהַ לְאַתְקִימָא וְזָכִי בְּגִינֵיהּ לְכַמָּה טְבָאָן לְהַהוּא עֲלָמָא, וּמֵאֵן דְּמִשְׁתַּדֵּל בְּתַר חִיבֵיָא אִיהוּ אֲשָׁלִים יְתִיר, עֵבִיד לְסַטְרָא אַחְרָא דְּאַלְהִים אַחֲרִים דְּאַתְכַּפֵּיָא וְלֹא שְׁלֵטָא וְאֶעֱבֵד לִיהַ מִשְׁלֵטְנוּתֵיהּ, עֵבִיד דְּאַסְתַּלַּק קוּב"ה עַל כּוֹרְסֵי יְקָרִיָּה, עֵבִיד לְהַהוּא חִיבָא נַפְשָׂא אַחְרָא, זְכָאָה חוֹלְקֵיהּ. עַד כָּאֵן לְשׁוֹן הַזֶּהֱרַק, אֲשַׁרִּי לוֹ וְאֲשַׁרִּי חֶלְקוֹ אֲמֵן סֵלָה וְכו' יְהִי רְצוֹן.

מי שמזכה את הרבים לחזור בתשובה בתוכחתו מה גורם לעולם ולנפשו

וּמַה מְאֹד גְּדוֹלָה מַעֲלַת הַמְזַכֵּה אֶת הַרְבִּים, כַּמְבָּאָר בְּזֶהֱרַק הַקְּדוֹשׁ פְּרֻשֶׁת תְּרוּמָה (דף קכ"ח ע"ב) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: זְכָאָה בְּעֵי לְמַרְדָּף בְּתַר חִיבָא וּלְמַקְנֵי לִיהַ בְּאֵנָר שְׁלִים, בְּגִין דִּיעֵבֵר מְנִיָּה הוּא זוֹהֵמָא וְיַתְכַּפִּיא סַטְרָא אַחְרָא וְיַעֲבִיד לְנַפְשֵׁיהּ בְּגִין דִּיתַחֲשֵׁב עֲלֵיהּ כְּאֵלוֹ הוּא בְּרָא לִיהַ, וְדָא אִיהוּ שְׁבַחָא דִּיסְתַּלַּק בִּיהַ יְקָרָא דְּקב"ה יְתִיר מִשְׁבַּחָא אַחְרָא וְאַסְתַּלְקוּתָא יְתִיר מִכְּלָא, מֵאִי טַעֲמָא בְּגִין דָּאִיהוּ גְרִים לְאַכְפִּיא סַטְרָא אַחְרָא, וְלֵאסְתַּלְקָא יְקָרָא דְּקב"ה, וְעַל דָּא פְּתִיב בְּאַהֲרֹן (מֵלָאכִי ב, ו) "וְרַבִּים הָשִׁיב מֵעוֹן", וְכַתִּיב (שֵׁם, ה) "בְּרִיתִי הִיְתָה אֵתוֹ". תָּא חֲזִי כֹל מֵאֵן דָּאֲחִיד בִּידָא דְּחִיבָא וְתַב לְגַבְיָה לְמִשְׁבַּק אַרְחָא בִּישָׂא, אִיהוּ אַסְתַּלַּק בְּתַלַּת סְלוֹקִין, מַה דְּלֹא אַסְתַּלַּק חֲכִי בְּר נִשְׁ אַחְרָא, גְרִים לְאַכְפִּיא סַטְרָא אַחְרָא, וְגְרִים דָּאֲסְתַּלַּק קב"ה בִּיקְרִיָּה, וְגְרִים לְקִימָא כֹל עֲלָמָא בְּקִימוּיָהּ דְּלַעֲיִלָא וְתַתָּא, עַל הַאי בְּר נִשְׁ פְּתִיב בְּרִיתֵי הִיְתָה אֵתוֹ חֲחִים וְהַשְּׁלוּם, וְזָכִי לְמַחְמֵי בְּנִין לְבְנוּי, וְזָכִי בְּהַאי עֲלָמָא וְזָכִי לְעֵלְמָא דָּאֲתִי, כֹּל מְאִירֵי דִינֵין לֹא יְכַלִּין לְמִידֵן לִיהַ בְּהַאי עֲלָמָא וּבְעֵלְמָא דָּאֲתִי, עָאֵל

מה מכריזין על האדם המזכה את הרבים בשמים

וז"ל גם כן (בדף ס"ב ע"ד): כרזין כרוי בכל יומא, זכאין אינון דמשתדלי באורייתא, ואינון דמזכאן להו לאחרניו, ואינון דמעבירין על מדותיהו, עד כאן לשונו בקצור.

מכריזים פרוז בכל יום, אשרי הם החברים העוסקים בתורה, ואותם המזכים אחרים, ואותם המעבירים על מדותיהם.

המזכה את הרבים הוא היחסן הכי הגדול בשמים

בספר ישמח משה על התורה בהקדמה בקונטרס תהלה למשה (דף י"א ע"ב) וזה לשון קדשו: מבאר בזהר תרומה (דף כ"ח ע"ב) ההוא זכאה בעי למרדף בטר חזבא וכו' בגין דיחשב לי כאלו הוא ברא לי ודא איהו שבחא דיסתלק בי' יקרא דקב"ה יתיר משבחא אחרא וכו' ועל דא באהרן ורבים השיב מעון וכתוב בריתי היתה אתו החיים והשלום (ועין שם בדף קכ"ט ע"א) כמה הפליגו שם כמה גדולים זכות הצדיקים שפוזזים רשעים בתשובה.

וכן שמעתי מאדוני מורי וחמי ז"ל אשר ספר לו מוזלל"ה א"י שפעם אחת נפגשו בעולם העליון רש"י ז"ל עם הרב הקדוש ר' איציקל מדראהאביטש ושא"ל רש"י ז"ל ר' איציקל איזה זכות ומצוה יש לו לבנו הרב הקדוש ר' מכל המגיד מישרים מזלאתשוב מה ששומע שמרעישין בכל העולמות עם בנו הרב הנ"ל, והשיב לו ר' איציקל הנ"ל, א"י שלומד תורה לשמה, ולא נתקרה דעתו של רש"י ז"ל, ואמר לו עוד שבנו הרבה לסגף את עצמו בתעניתים וסגופים, וגם בזה לא נתקרה דעתו הקדושה, ואמר לו עוד אשר הרבה בנגמילות חסדים וצדקה ופזר נתן לאביונים וכדומה ועוד לא נתקרה דעתו.

שוב אמר לו שרבים השיב מעון ועשה הרבה בעלי תשובה בעולם ובזה נחה ונקטה דעתו של רש"י ז"ל, ונחה דעתו הקדושה מה שמרעישים אתו כל הפמליא של מעלה, עד כאן.

בתריסר תרעי ולית מאן דימחי בידיה, ועל דא כתיב (תהלים קיב, א, גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יברך וגו', עד כאן לשונו.

תרגום ללשון הקדש: זכאי לרדף אחר הרשע ולקנותו בשקר מלא, כדי שיעביר ממנו וזהמא היא ולהכניע הסטרא אחרא, ויעשה אותו, כי נחשב לו כאלו הוא ברא אותו. וזה הוא שבה, שיתעלה בו כבוד הקדוש ברוך הוא, יותר משבח אחר, והתעלות הזו היא יתרה מכל. מהו הטעם. משום שהוא גרם להכניע הסטרא אחרא ולהעלות כבוד הקדוש ברוך הוא. ועל זה כתוב באהרן, "ורבים השיב מעון". וכתוב "בריתי היתה אתו".

בוא וראה, כל מי שאוחז ביד הרשע, והשתדל בו שיעזב דרך הרע, הוא עולה בג' עליות, מה שלא עלה כף אדם אחר, וגרם להכניע את הסטרא אחרא, וגרם שיתעלה הקדוש ברוך הוא בכבודו, וגרם לקים על העולם בקיומו למעלה ולמטה. ועל אדם זה כתוב, "בריתי היתה אתו החיים והשלום". וזוכה לראות בנים לבניו, וזוכה בעולם הזה, וזוכה לעולם הבא. כל בעלי הדין לא יכלו לדון אותו בעולם הזה ובעולם הבא, נכנס בי"ב שערים ואין מי שימחה בידו. ועל זה כתוב: "גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יברך וגו'".

בא וראה כמה גדול שכרו של אדם הפועל לחזרה בתשובה

וז"ל בזהר חדש פ' לך לך (דף כ"ב ע"א): ואמר ר' אבהו בא וראה כמה שכרו של אדם העושה לאחר לחזרה בתשובה, מנ"ל ממה דכתיב (בראשית יד, יח): "ומלכי צדק מלך שלם", תאני ר' היא רבה, בשעה שנשמת הצדיק המחזיר בתשובה לאחרים יוצא מן הגוף, מיכאל השר הגדול המקריב נפשות הצדיקים לפני בוראו הוא יוצא ומקדים שלום לנשמתו של אותו צדיק, שנאמר ומלכי צדק, זהו מיכאל ראש שומרי שערי צדק, מלך שלם, זו ירושלים של מעלה, הוציא לחם ויין, שהקדים ויוצא לקראתו ואומר לו שלום בואך, עד כאן לשונו.

